

Генеалогичка свих литванских кнежева је данас позната из "Приповести о кнежевима Владимирским" (други нам извори нису познати). "Приповест" се датира у XVI век. "Време појављивања тих легенди није утврђено и о њиховом постојању пре XVI века нам ништа није познато." ([417], стр. 725). Легенда тврди да је Гидемин био из рода Смоленских кнежева. После Гидемина је владао Нариман - Глеб, затим Олгерд (ожењен за Улјану Тверску). У његово време је његов брат Јевнут сео на престо у Вилни. Дакле, Олгерд је још био у Смоленску. После Олгерда је кнез постао Јаков (Јагајло) који је "пао у латинску јерес" и био Мамајев савезник тј. просто био је поражен од стране Димитрија Донског. Затим је Јагајло постао пољски краљ, његов рођак (Гидеминин унук) Витовт се населио недалеко од места Троки (Тракај) и настају две династије: литванска и пољска. Испоставља се да није случајно што се ова генеалогичка налази управо у "Приповестима о кнежевима Владимирским", јер постоји веома добар династички паралелизам (по дужинама владавине) између литванских и истовремених московских великих кнежева. Овде нема чак ни хронолошког померања: паралела везује практично истовремене владаре. Ево тог паралелизма.

Московски кнежеви

1. Јурије Даниловић + Иван Даниловић (Иван Калита) 1318-1340 (22)

Литвански кнежеви

1. Гедимин 1316-1341 (25). "Влада" практично истовремено кад и Калита.

После поделе државе између деце Ивана Калите = Гедимина = Јарослава, литвански и руски династички токови се привремено разилазе. Литванска династија тог времена влада на Западу (у Смоленску?) а "московска" још на Волги (Јарослављ, Кострома). После Димитрија Донског се ови династички токови опет спајају.

2. Василије I 1389-1425 (36)
 3. Димитрије Јурјевић 1425-1434 (9)
 4. Иван III 1462-1505 (43) или 1448 (тренутак ослепљивања оца и почетак фактичке владавине) - 1505 (57)

2. Витовт 1392-1430 (38)
 3. Сигмунд 1432-1440 (8)
 4. Казимир 1440-1492 (52)

Даље се паралелизам прекида и у XVI веку га већ нема.

Грб Литве је коњаник са мачем (сабљом). Он подсећа на уобичајени грб Москве, Георгија Победоносца. Међутим, старе слике грба Москве не само да подсећају, већ су идентичне (!) савременом литванском грбу. В. на пример фотографије новчића Ивана Васиљевића у [422], стр. 125. На свим монетама је коњаник представљен баш са мачем (сабљом) а не са копљем у руци. Узимамо зборник "Руски печати" и гледамо печат Василија I Димитријевића. Коњаник је представљен са мачем и без аждаје тј. исти као савремени грб Литве (печати 19 и 20). В. [419]. Коњаник са копљем који убија аждају (Георгије Победоносац) први пут се појављује на печатима Ивана III Васиљевића, истовремено са